

Gál Szabolcs kiállítása

Gál Szabolcs végzős dobós diák, régészetet szeretne a gimnázium után tanulni. Emellett nagy lelkesedéssel fordul a képzőművészet felé, szabadidejében alkot, főleg grafikákat készít, a művészettörténet, azon belül is a modern, ill. kortárs alkotók iránti érdeklődése, műveltsége e téren is kivételes. Rendszeresen látogatja a képtárat, aktuális kiállításokat, az antikváriumokat kutatja, szenvedélyesen gyűjti az albumokat, művészeti kiadványokat.

Pontosan ismeri a képességeit, látja a rajzainak problémás részleteit, tudja, hogy arányok, perspektíva, figura és egyéb kérdésekben milyen hibái vannak. Sokan feladnák ezek ismeretében, és sokan ezt is teszik, elfelejtve a gyermeki élményt, amikor a rajz olyan természetes és igaz volt, mint a szó, az önkifejezés természetes része. Vannak, akik nem hagyják abba, felismerve tehetségüket és hiányosságukat, tudatosan, lépésről lépésre haladnak, fejlődnek, fokozatosan tudatosan bennük, mit, miért és hogy akarnak megoldani.

Szabi alkotni viszont jobban szeret, mint hibákat javítani. Mivel továbbtanulási céljai e téren nincsenek, ilyen elvárásoknak nem kell megfelelnie, szabadon, minden külső kényszer nélkül készítheti grafikáit, festményeit. Az ösztönös képalkotásnál mégis több, amit csinál. Számos kiállítás- és olvasmányélménye, pl. az expresszionista festők munkái (Van Gogh, Kokoschka, Schiele, Pollock stb.) hatással vannak rá, tudja, hogy egy alak bármilyen extrém formát ölthet, a tér feje tetejére állhat, a felületek görcsös és kusza struktúrái izgalmas képi hatásokat hívhatnak elő – és ha minden részlete elrajzolt is egy képnek, attól még az egész lehet jó – sőt kiváló. De a kép lehet mindezekből még zavaros, széteső, azaz rossz is. Ennek örök dilemmáját ő is érzi, nehéz eldönteni, hogy egy kép mikor lesz befejezett, mennyi a sok vagy kevés, mikor lesz az a pont, amikor a kép ereje fontosabb, mint a benne lévő rajzi hiányosság.

Több rajzpályázaton és országos diáktárlaton is szerepelt munkáival, sikerei azt mutatják, hogy képei igenis tudnak erősek lenni. A sűrűn egymás mellé zsúfolt figurái, grafikai motívumai sokszor élesen ütköznek a nagy fehér felületekkel, mint valami palackba zárt szellem várják, hogy kiszabadulhassanak a fényre. Sokszor végletekig fajul ez a pokoli látomás. Az expresszionista filmrendező Eisenstein Patyomkin páncélos című filmjének ogryesszai lépcső képsorai ihlették egyik grafikáját, ahol a sűrű grafikai szövetben felbukkannak a film részletei, masszívan körbe zárva a lépcsősor vonalrácsos grafikai felületét. Vagy a Cerberos című grafikáján az alvilági kapuőrző démon egy háromfejű ember, megfeythetetlenül összebogozott testtel. Ugyancsak drámai erő jellemzi 56-os plakátjait és egyéb figurális grafikáit.

Ha nyugalmat és „szépét” keresünk, azt is megkapjuk, leginkább a látképein, ahol templomokat, utcarészleteket látunk. A csendet azonban itt is áthatja egy belső feszültség, a perspektíva bizonytalan, a térbeli viszonylatok, arányok pontatlanok, de ahogy Van Gogh Az auvers-i templom című képén minden kicsit elrajzolt, mégis élő. Az életet itt is az alkotás folyamata, a kifejezés vágya, a téma megragadásának szenvedélyes szándéka, a rajz aprólékos kidolgozása jelenti.

A kiállítás annak ellenére egységes képet mutat, hogy több év munkáiból történt a válogatás. Vannak olyan alkotások, amik még 8. vagy 9. évfolyamon készültek. Ennek van jó és rossz olvasata is. Jó, mert mutatja, hogy olyan egyéniségről beszélünk, akinek saját stílusa, mindenkitől eltérő karaktere van, de az is benne van, hogy a kísérletezés, kutatás, más utak keresése kevésbé fér bele ebbe a világba. Valahogy mindkettő egyszerre igaz, de a legfontosabb mégis csak az, hogy mindig talál magának egy-egy újabb témát, amit monomániásan boncolgat és „gálszabis” képpé alakít.

Szabi szinte sosem hiányzott rajzsakkörrel, munkába elmerülő vagy épp csak ötleteket firkálgató alakja természetes része lassan hat éve a szakkörnek. Akárhol is folytatja majd jövőre a tanulmányait, biztos, hogy nem hagyja abba az alkotómunkát. És lehet-e ennél többet kívánni, ha az alkotás szeretetéről beszélünk?